

JÍDLO

Místní kuchyně v sobě odráží historii ostrova, kam se stěhovali lidé z nejrůznějších koutů. Mísí se v ní tak domácí i cizí vlivy. Takže, co určitě stojí za ochutnání? Polévka sopa de picadillo se dělá z kuřete, kostek opečeného chleba, vařených vajíček, masa a listku máty. Potaje de verduras je zeleninová polévka z dýně, francouzských fazolí, brambor, mrkve, občas se přidává maso a gofio (místní mouka). Velmi populární je polévka garbanzas (vepřové, hovězí, kuřecí a bobkový list). Jako oblíbená příloha se servírují papas arrugadas, což jsou brambory vařené ve slupce s pořádnou porcí soli. Většina jídel se také servíruje s mojo, pálivou omáčkou buď z červených (mojo colorado), nebo zelených paprik (mojo verde). A k tomu všemu samozřejmě jako všude jinde na světě i tady holdují masu. Velké zastoupení mají i ryby. Velmi chutné jsou místní sýry a snad ještě víc dezerty.

→ tamních umělců má zase jiný svatostánek, La Encarnación, oba ze 16. století. V bývalém františkánském klášteře San Francisco dnes najdete Ostrovní muzeum (Museo Insular). V etnografické části se zaměřuje na tradiční místní zemědělství a řemeslnictví, umělecké sbírky hostí hlavně vlámské a španělské malíře, přírodní historie se věnuje zejména kanárskému archipelagu. Vrcholem jsou archeologické nálezy vydávající svědectví o původních obyvatelích. Otevřeno je od pondělí do pátku. Námořní muzeum nesídlí mezi klasickými čtyřmi stěnami, ale uvnitř dřevěné plachetnice.

Duchovním centrem pro ostrovany je Real Santuario de Nuestra Señora de Las Nieves sídlící v renesančním domě z již tolikrát zmiňovaného století. Zdejší gotická socha Panny Marie Sněžné ze 14. století představuje uctívanou patronku La Palmy, která měla chránit obyvatele i námořníky. Z někdejších několika pevností postavených v minulosti na obranu

města je dnes památkově chráněn hrad Santa Catalina.

Zhruba 10 km na sever od hlavního města se nachází hluboká rokle zvaná Los Tilos. Ukrývá mlžný vavřínový les a jako unikátní území je biosférickou rezervací UNESCO.

Jen málo spící vulkány

Zatímco sopečná činnost v Caldeře je dnes už jen geologickým pojmem, o celém ostrově se totéž říci nedá. Jižní cíp La Palmy vyplňuje oblast Fuentenciente. Popsané erupce se tu odehrály v letech 1646, 1677 či 1712. Ale proč chodit tak daleko? Vulkán El Teneguía vybuchl 26. října 1971. Projít se kolem takového poměrně nedávno probuzeného kráteru je zážitek jak pro oči, tak pro nos. Síra je cítit poměrně silně. Městečko Los Canarios patří k nejmalebnějším místům celého ostrova. Rozstrkané nízké bílé domky dlící v lávové černé krajině, vinice, pro něž je sopečná zem dobrou matkou, blízké klidné moře (byť je aktuální výška 750 m nad ním).

Divoké útesy, nepřístupné rokliny a soutěsky, krajina najeďnou jako by přerušená a ostře končící hluboko dole v oceánu. Tyto obrazy je třeba hledat na opačném konci ostrova, na severu, v oblasti Garafía. Ale nejen příroda se tu podepsala. Z dob předšpanělských se tu dochovaly jeskynní malby (Bediesta de Galguén), největší pozornost přitahuje místo La Zarza a La Zarcita. Na povrchu pak jistě upoutá několik starých větrných mlýnů,

které se používaly na výrobu gofia (kukuřičné mouky), anebo tzv. dračí stromy, což je kanárská specialita.

Kroje a doutníky

La Palma vás zákonitě dostane přírodou, ale i svou atmosférou. Lidové tradice tu jsou dodnes docela živé. Podle některých je La Palma nejkonzervativnějším ze všech Kanárských ostrovů. Tedy, v tom dobrém slova smyslu. Ať už je to množství svátků a slavností (viz box Slavnosti) a s nimi spjaté tradiční lidové kostýmy a kroje, anebo dodnes přetrvávající ruční výroba některých typických záležitostí. Což ostatně může být tip na suvenýr či dárek z cesty na La Palmu.

Ruční tkalcovství bylo v 17. století tak populární, že na ostrově byly na tři tisíce stavů. Vedle lnu a vlny zůstala La Palma jediným místem v Evropě, které vlastní přírodní hedvábí. Jak? No, samozřejmě pomocí larev, které se zakuklí a produkují jemnoučká vlákna. Populární jsou také místní koše a tašky vyráběné z palem a slámy. A neméně to platí o tradičním vyšívání, ať už na ubrusy, prostírání, ložní prádlo či blůzky. Výše uvedené ocenění zejména dámy, nicméně ani pánové nepřijdou zkrátka. Na několika místech ostrova vyrábějí prosperující manufaktury velmi dobré a kvalitní doutníky. Zvyk z konce 19. století, kdy se z Kuby vrátili na La Palmu emigranti hledající tam bohatství a štěstí. Asi ho tam nenašli. ●

ADELA POLÁKOVÁ

FOTO: ARCHIV